

Dato: 23 AUG. 2005
Kontor: 1.k.kt.
J.nr.: 2003-2076/333-1
Sagsbeh.: jro
Fil-navn: Udbud2/biograf

I brev af 23. juni 2003 klagede De til Indenrigs- og Sundhedsministeriet over Tilsynsrådet for Vestsjællands Amts udtalelse af 14. november 2002 vedrørende Slagelse Kommunes salg af en kommunal ejendom beliggende Træskogade i Slagelse.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har nu afsluttet behandlingen af sagen.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er efter en gennemgang af sagen enig med Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt i, at Slagelse Kommune med hjemmel i filmlovens § 18 – uden forudgående offentligt udbud – lovligt kunne overdrage den omhandlede ejendom til Dansk Biograf Udvikling/Ejendomsselskabet Obel af 2000 K/S, idet den vederlagsfri overdragelse af ejendommen fandt sted med henblik på etablering af en biograf.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse.

Sagens baggrund:

Det fremgår af sagen, at Slagelse Byråd i foråret 2002 traf beslutning om at afhænde et kommunalt areal på 1.850 m² i Træskogården, beliggende Træskogade i Slagelse, til Dansk Biograf Udvikling/Ejendomsselskabet Obel af 2000 K/S. Af slutsedlen fremgik, at købsprisen – med henvisning til filmlovens § 18 – blev fastsat til 0 kr.

I brev af 26. august 2002 afgav Slagelse Kommune svar på en række spørgsmål, som De havde stillet vedrørende sagen. Af svaret fremgår bl.a. følgende:

"... politisk i Slagelse Kommune har været et mål at få en moderne biografvirksomhed til byen.

Økonomiudvalget har derfor besluttet at yde tilskud til biografvirksomhed efter filmlovens § 18. Det bemærkes, at bestemmelsen giver kommunen mulighed for at yde støtte til biografvirksomhed, hvorved der er gjort undtagelse fra kommunalfuldmagten (se kommentaren til filmlovens § 18 i Karnov).

Kommunen kan således lovligt yde støtte og har gjort det i form af et tilsagn om salg af en grund på meget favorable vilkår, hvorpå biografvirksomheden skal opføres.

Ved salg til institutioner m.v., som kommunen lovligt kan yde støtte til kan offentligt udbud undlades. Der henvises til bekendtgørelse om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme § 2, stk. 2, nr. 5."

I brev af 7. september 2002 indbragte De sagen for Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt. De anførte i den forbindelse bl.a., at det ikke er i overensstemmelse med filmloven og intentionerne bag loven, at Slagelse Kommune forærer den omhandlede grund til et kommercielt biografprojekt, som kommer til at konkurrere med andre kommercielle biografoperatører i Slagelse. De anførte endvidere, at der i Slagelse Kommune i forvejen er en biograf med to sale, som opfylder intentionerne i filmloven om, at det er en kommunal opgave at sikre en rimelig filmforevisningsmulighed for lokalbefolkningen. De anførte endvidere, at det er i strid med kommunalfuldmagten, at den omhandlede grund ikke har været i offentligt udbud, idet kommunen ikke lovligt kan give etablerings-tilskud/anlægstilskud til køberen af grunden.

I brev af 19. september 2002 anførte Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt over for Dem, at tilsynsrådet allerede havde taget sagen op af egen drift og på daværende tidspunkt undersøgte sagen nærmere. Det fremgår af sagen, at tilsynsrådet var blevet opmærksomt på sagen ved presseomtale.

I brev af 10. oktober 2002 afgav Slagelse Kommune efter anmodning fra Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt en udtalelse om sagen. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"I Slagelse Kommune eksisterer der kun en meget gammel og utidssvarende biograf, og flere borgere har bl.a. i pressen klaget over standarden i biografen. Ejeren har ikke moderniseret biografen, og mange er af den opfattelse, at der i den nuværende biograf aldrig vil kunne etablere en rimelig filmforevisningsmulighed.

Politisk har det derfor været et mål, at få en moderne biografvirksomhed til byen.

Det stemmer derfor overens med intentionerne i filmlovens § 18, når Slagelse Kommune har stillet en grund til rådighed for et moderne biografprojekt.

Det bestrides, at der skulle være tale om konkurrenceforvridning, eller at andre forvaltningsretlige grundsætninger skulle være tilsidesat.

Ved aftalens indgåelse var grunden registreret som affaldsdepot, og det var aftalt, at der blev igangsat en undersøgelse (jfr. slutsedlens § 8). Resultatet af undersøgelsen er i kopi vedlagt nærværende skrivelse.

Det kan nu konstateres, at grunden er forurennet, og at grunden ikke umiddelbart er bæredygtig. Amtet har oplyst, at der ikke kan bygges boliger på grunden. Amtet har endvidere givet dispensation til biografprojektet, fordi det ikke indeholder boliger.

Såfremt grunden skal bebygges, må der påregnes store beløb til forureningsbekæmpelse og til ekstrafundering. Hvor store beløb der bliver tale om afhænger af amtets krav til forureningsbekæmpelsen. Markedsprisen for en byggegrund med sådanne bundforhold er særdeles lille.

Særligt bemærkes at kommunen ikke har lovet at deltage i nogen udgifter til forureningsbekæmpelse og til ekstrafundering m.v. Grunden er alene stillet vederlagsfrit til rådighed. Efterfølgende kan det oplyses, at kommunen venter møde med køberne så snart det er konstateret, hvor meget det vil koste at bekæmpe forureningen og ekstrafundere m.v. Køberne har oplyst, at de intet har imod at kommunen får en forkøbsret til ejendommen. Forkøbsretten skal indebære, at ejendommen ikke kan sælges til anden side uden forinden at være tilbudt kommunen. Herudover er det jo aftalt, at ejendommen kun må anvendes til biografformål.

(...)

Særligt bemærkes, at filmlovens § 18 klart hjemler kommunen ret til at yde støtte til biografvirksomhed. Loven begrænser ikke kommunens adgang til at give støtte. Såvel anlægsstøtte som driftsstøtte vil være lovlig. Tilskud i form af en grund, ses derfor ikke at være ulovlig, og da slet ikke da køber modtager grunden til "markedsprisen."

I supplerende brev dateret den 10. oktober 2002 til Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt anførte Slagelse Kommune bl.a. følgende:

"I Slagelse Kommune eksisterer der p.t. ingen moderne tidssvarende premierebiograf, og kommunen har derfor benyttet filmlovens § 18 og givet støtte i form af grunden.

Biografdækningen i kommunen er alt for ringe, og det har derfor været nødvendigt at tiltrække en moderne biograf, der kan sikre borgernes adgang til bl.a. premierefilm. Hensigten, herunder placeringen af biografen tæt på "Musikhuset" og "Badeanstalten" med disses kulturelle tiltag, har et klart kulturelt sigte.

Det bestrides, at der skulle være tale om konkurrenceforvridning, eller at andre forvaltningsretlige grundsætninger skulle være tilsidesat.

Særligt bemærkes, at kommunen ikke giver driftstilskud, men alene stiller grunden til rådighed, og det fastholdes at grundens markedsværdi er meget lille p.g.a. bundforholdene (blød bund og forurening)."

I brev af 28. august 2002 anmodede Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt Kulturministeriet om en vejledende udtalelse om fortolkningen af filmlovens § 18. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"Ministeriet anmodes således om en tilkendegivelse om, hvorvidt en kommune med henvisning til den under Kulturministeriet henhørende lovgivning, her særligt filmlovens § 18, lovligt vederlagsfrit kan overdrage en grund til en biografkæde.

Det bedes tillige præciseret, om det har betydning for lovligheden af en kommunes disposition, om et kommunalt tilskud ydes til biografens driftsvirksomhed eller til anlægsvirksomhed.

Endelig bedes præciseret, om det for ministeriets vurdering af lovligheden har betydning, om der ydes støtte til etablering af (eneste) biograf i en kommune eller om støtten ydes til en (ny) biograf, hvor der allerede inden for kommunens grænser drives en anden biograf.

Såfremt en kommune lovligt kan yde støtte efter § 18 bedes oplyst, om bestemmelsen forudsætter, at kommunen i forbindelse med ydet tilskud sikrer sig mod, at den vederlagsfrit over-

dragne grund eller andet tilskud fra en kommune uden særlige vilkår eventuelt overdrages af biografvirksomheden til anden virksomhed, som derved indirekte får del i et kommunalt tilskud."

Ved brev af 23. oktober 2002 afgav Kulturministeriet en udtalelse om filmlovens § 18. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"Formålet med filmlovens § 18 er at give kommuner en mulighed for at sikre den lokale befolknings adgang til filmforevisninger gennem støtte til biografvirksomhed. Bestemmelsen har således et klart kulturelt sigte. Det har således ikke været hensigten, at de kommunalt støttede biografer skal etableres og drives i konkurrence med de kommercielle biografer.

Det ligger i sagens natur, at kommunen må sikre sig, at støttemodtageren anvender den tildelte støtte efter formålet.

Filmlovens § 18 giver efter Kulturministeriets opfattelse vide muligheder for, hvordan kommunerne kan støtte biografvirksomhed i lokalområdet.

Kommunen kan støtte biografer i form af tilskud til anlægsprojekter – fx til renovering eller nybyggeri, som driftstilskud eller som lån/garanti for lån. Det antages endvidere at ligge inden for rammerne af lovens § 18, at kommunerne stiller lokaler og udstyr til rådighed for filmforevisninger enten gratis eller til en reduceret pris.

Kulturministeriet har hermed ikke taget stilling til, om der i den konkrete sag er forhold, der har betydning for, hvorvidt det er lovligt for kommunen at forære grundarealer væk til private, eller om der er forhold, som må antages at påvirke konkurrencen i forhold til kommercielt drevne biografer i et urimeligt omfang."

Den 14. november 2002 afgav Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt en udtalelse om sagen. Kopi af udtalelsen blev samtidig sendt til Dem som svar på Deres klage. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"Tilsynsrådet finder ikke grundlag for at fastslå, at kommunen har handlet i strid med den offentlige lovgivning, som rådet skal påse overholdt. Rådet foretager sig derfor på det foreliggende ikke videre i sagen.

Den lovgivning, som efter Tilsynsrådets vurdering særlig har relevans for sagen er filmlovens § 18, indenrigsministeriets udbudsbekendtgørelse, almindelige forvaltningsretlige grundsætninger samt konkurrencelovgivningen.

Det fremgår af filmlovens § 18 blandt andet, at en kommune eller amtskommune kan forevise og udleje film samt yde støtte i form af tilskud, lån eller garanti for lån til filmproduktion, filmudlejning og biografvirksomhed. I Karnovs Lovsamling er i noterne til denne bestemmelse anført, at der med bestemmelsen er gjort en undtagelse fra den såkaldte kommunalfuldmagt, hvorefter der ikke kan ydes kommunal støtte til private erhvervsvirksomheder.

Det er Tilsynsrådets opfattelse, at filmlovens § 18 har til formål at give hjemmel til, at kommunen kan sikre, at borgerne får adgang til den kulturelle aktivitet, som en biografvirksomhed udgør. I den foreliggende sag finder rådet ikke grundlag for at anfægte kommunens vurdering hvorefter der, uanset at der allerede er en biograf i kommunen, er et behov for en moderne, tidssvarende biograf. Kommunens tilskud hertil i form af at stille en grund til rådighed har således til formål at

imødekomme behov hos kommunens borgere, som falder ind under de kulturelle aktiviteter, som det antages, at kommunen også på ulovreguleret grundlag lovligt kan yde støtte til.

Det forhold, at der via kommunens støtte til en ny biograf eventuelt opstår en konkurrencesituation mellem henholdsvis den eksisterende private biograf og den nye kommunalt støttede biograf, gør ikke i sig selv kommunens disposition ulovlig, idet filmlovens § 18 netop forudsætter, at der kan ydes støtte med heraf følgende konkurrenceforvridning. Dog forudsættes det, at kommunen sikrer sig, at det tilskud der måtte ligge i at stille en grund til rådighed, udelukkende kommer biografvirksomheden til gode og dermed ikke går til aktiviteter, som kommunen ikke lovligt kan støtte (f.eks. café- eller kioskdirift).

For så vidt angår forholdet til udbudsreglerne har Tilsynsrådet ved sin vurdering af sagen lagt til grund, at det er en forudsætning for, at salget med henvisning til udbudsbekendtgørelsen § 2, stk. 2, nr. 5 kan ske uden offentligt udbud, at kommunen lovligt kan yde støtte til den nye biografvirksomhed. Det er i denne forbindelse ikke afgørende, om der konkret ydes en sådan støtte men alene, om en sådan lovligt kan ydes. Da kommunen som ovenfor anført efter rådets opfattelse lovligt kan yde støtte til biografvirksomhed, så kan afhændelse af den kommunale grund ske uden offentligt udbud."

Den 20. juni 2003 traf Naturklagenævnet – som De tillige havde indbragt sagen for – afgørelse om, at lokalplanen, som Slagelse Kommune havde vedtaget for at muliggøre etableringen af biografcentret, var i strid med kommuneplanen. Dette skyldtes, at lokalplanen ikke – som kommuneplanen – indeholdt bestemmelser om udformningen af tage. Naturklagenævnet anførte som konsekvens heraf, at såfremt biografanlægget var opført, skulle det lovliggøres ved nedrivning eller ved tilvejebringelse af en ny lokalplan eller et kommuneplantillæg.

I brev af 23. juni 2003 klagede De til Indenrigs- og Sundhedsministeriet over Tilsynsrådet for Vestsjællands Amts udtalelse. De anførte i den forbindelse, at De ikke er enig i tilsynsrådets udtalelse om, at Slagelse Kommune lovligt kunne forære et værdifuldt grundstykke til en biografkæde med henblik på opførelse af en premierebiograf med et stort café- og kioskområde i forhallen. De anførte endvidere, at De finder, at sagen har principiel betydning for, hvad der ligger inden for rammerne af, hvad en kommune lovligt kan gøre i henhold til filmloven og dens forarbejder og i henhold til kommunalfuldmagten. De henviste endvidere til Naturklagenævnets afgørelse af 20. juni 2003.

I brev af 25. august 2003 meddelte Indenrigs- og Sundhedsministeriet, at ministeriet samme dag havde anmodet Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt om en udtalelse om sagen.

I brev af 9. oktober 2003 fremsendte Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt en udtalelse om sagen samt sagens akter. Det fremgår af brevet, at tilsynsrådet på et møde den 8. oktober 2003 besluttede at henholde sig til sin tidligere udtalelse i sagen. Tilsynsrådet oplyste samtidig, at rådet ved brev af samme dag havde besvaret en henvendelse fra Dem vedrørende standsning af biografbyggeriet.

I brev af 23. januar 2004 til Indenrigs- og Sundhedsministeriet bragte De sagen i erindring. De anførte samtidig, at der i forbindelse med sagen kan være tale om overtrædelse af EU-retlige bestemmelser.

I brev af 22. marts 2004 meddelte Indenrigs- og Sundhedsministeriet Dem, at der ville gå endnu nogen tid, før ministeriet kunne afslutte behandlingen af Deres klage.

I juni og september 2004 anmodede Indenrigs- og Sundhedsministeriet Kulturministeriet om en uddybning af den tidligere af Kulturministeriet afgivne udtalelse vedrørende filmlovens § 18. Ministeriet anmodede i den forbindelse om en præcisering af, hvorvidt det er afgørende for vurderingen af lovligheden af en ydet støtte til en biograf, om den støttede biograf vil være den første i et område, eller om der allerede er en anden biograf, og hvorvidt en ny biograf i urimeligt omfang vil forvride konkurrencen i forhold til allerede eksisterende (herunder kommercielt drevne) bioografer.

I brev af 23. september 2004 rykkede De ved brev til indenrigs- og sundhedsministeren ministeriet for svar.

I brev af 4. november 2004 oplyste indenrigs- og sundhedsministeren over for Dem, at sagen i nogen tid havde afventet Kulturministeriets afklaring af et spørgsmål om filmlovens § 18 til brug for sagsbehandlingen.

I brev af 4. februar 2005 besvarede Kulturministeriet Indenrigs- og Sundhedsministeriets forespørgsel af juni og september 2004. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

" [...] med henvisning til Kulturministeriets brev fra den 23. oktober 2002 fastholde, at det ikke har været hensigten med filmlovens § 18, at de kommunalt støttede bioografer skulle etableres og drives i konkurrence med de kommercielle bioografer.

Denne fortolkning har Kulturministeriet senere underbygget med henvisning til formålet med indførelsen af bestemmelsen i lov nr. 306 af 9. juni 1982 (§29). Den gang – som nu – var formålet, at befolkningen over hele landet skulle have adgang til bioografer [...]. [...] konkurrenceforvridning mere generelt er behandlet i bemærkningerne til loven fra 1989. Heraf fremgår det, at "... filmlovens kulturpolitiske formål indebærer, at kommuner på biograf- og filmområdet, som på andre kulturelle områder, bør kunne yde støtte til bestemte virksomheder som led i en kommunal kulturpolitik."

Med baggrund i ovenstående er Kulturministeriets svar derfor, at en kommune godt kan støtte flere bioografer, men at filmlovens intention ikke er, at kommunalt støttede bioografer etableres og drives i konkurrence med kommercielle bioografer. Det er en kommunal opgave at vurdere, hvordan konkurrenceforholdene påvirkes ved tildeling af støtte og derefter at træffe beslutning på grundlag af den vurdering."

Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse

1. Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan indledningsvis oplyse, at kommunaltilsynets struktur er ændret med virkning fra den 1. januar 2004. De tidligere for hvert amt nedsatte tilsynsråd er blevet nedlagt, jf. § 1, nr. 16, i lov nr. 381 af 28. maj 2003 om ændring af lov om kommunernes styrelse. Tilsynet med kommunerne varetages herefter af fem statsamtmande. Det er således statsamtmanden for Vestsjællands Amt, der pr. 1. januar 2004 fører tilsyn med Slagelse Kommune, jf. § 47, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 968 af 2. december 2003).

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke tage stilling til, om kommunernes dispositioner er rimelige eller hensigtsmæssige, eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er ikke i almindelighed klageinstans i forhold til de tidligere tilsynsråd, men ministeriet fører tilsyn med tilsynsrådene og kan af egen drift udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner, tilsynsrådene har udtalt sig om, jf. nærmere § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, jf. § 6, stk. 9, i lov nr. 381 af 28. maj 2003.

Det bemærkes i den forbindelse, at tilsynsmyndighederne sædvanligvis tillægger en udtalelse fra et fagministerium – der har sagkundskaben på et bestemt område – om forståelsen af ministeriets lovgivning afgørende betydning. Der henvises til betænkning nr. 1395/2000 om statens tilsyn med kommunerne, side 112.

2. Indenrigs- og Sundhedsministeriet betragter Deres henvendelse som alene vedrørende det forhold, at Slagelse Kommune under henvisning til filmlovens § 18 og uden forudgående offentligt udbud vederlagsfrit har overdraget en kommunal ejendom til en køber med henblik på opførelse af en biograf. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har således ikke taget stilling til spørgsmål vedrørende lokalplanens forhold til kommuneplanen eller spørgsmålet om standsning af biografbyggeriet.

3. § 68, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse har følgende ordlyd:

"Salg af kommunens faste ejendomme må ikke ske uden forudgående offentligt udbud. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved offentligt udbud samt regler om, at visse salg kan ske uden offentligt udbud."

Formålet med reglerne om offentligt udbud i forbindelse med salg af kommunale ejendomme er at sikre, at offentligheden får kendskab til, at kommunale ejendomme er udbudt til salg, og at alle derved på lige fod får mulighed for at komme i betragtning som købere af en kommunal ejendom. Muligheden for købstilbud fra en bredere kreds vil også kunne føre til, at der opnås de for kommunen bedste købstilbud. Desuden vil kommunen kunne sikre sig imod en kritik af, at der ved et ejendomssalg skulle være sket en usaglig begunstigelse af køber.

I henhold til § 68, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse er der i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 472 af 20. juni 1991 (udbudsbekendtgørelsen) fastsat nærmere regler om offentligt udbud ved salg af kommunens faste ejendomme.

Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 5, kan offentligt udbud undlades ved salg til institutioner m.v., som kommunen lovligt kan yde støtte til. Dette gælder, uanset om der i det konkrete tilfælde ydes støtte i forbindelse med salget.

En kommune kan lovligt yde støtte til en institution m.v., såfremt kommunen i medfør af den skrevne lovgivning (love og retsfor skrifter udstedt i medfør af disse) har adgang hertil. Såfremt kommunen efter den skrevne lovgivning har adgang til at yde en sådan støtte til institutionen m.v., er salget omfattet af bestemmelsen i udbudsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 5.

Det er i den forbindelse en betingelse, at kommunen efter lovgivningen vil kunne yde en sådan støtte i form af overdragelse af den faste ejendom. Denne betingelse er ikke opfyldt, såfremt der i lovgivningen alene er hjemmel til at yde driftsstøtte til en institution m.v., eller såfremt der i medfør af lovgivningen alene kan ydes støtte i form af en bestemt sum penge.

4. § 18 i lov om film (lov nr. 186 af 12. marts 1997) har følgende ordlyd:

"En kommune eller amtskommune kan producere film med henblik på varetagelse af opgaver, som kommunen eller amtskommunen kan varetage i medfør af lovgivningen. Kommuner og amtskommuner kan endvidere forevise og udleje film samt yde støtte i form af tilskud, lån eller garanti for lån til filmproduktion, filmudlejning og biografvirksomhed."

Bestemmelsen er en videreførelse af § 23 i den tidligere filmlov (lov nr. 218 af 5. april 1989). Af forslaget til denne lov fremgår bl.a. følgende:

"Der er tidligere overfor Kulturministeriet blevet rejst spørgsmål om, hvorvidt den i bestemmelsen angivne hjemmel kunne siges at være underlagt den almindelige administrative lighedsgrundsætning, således at en kommune f.eks. ikke kunne vælge at yde støtte til en ud af flere - eller drive virksomhed i konkurrence med andre - i kommunen beliggende virksomheder inden for filmområdet. Ministeriet udtalte i denne forbindelse, at filmlovens kulturpolitiske formål indebærer, at kommuner på biograf- og filmområdet, som på andre kulturelle områder, bør kunne yde støtte til bestemte virksomheder som led i en kommunal kulturpolitik."

Det fremgår af Kulturministeriets udtalelse af 23. oktober 2002 om den nuværende filmlovs § 18, at bestemmelsen rummer vide muligheder for, hvordan en kommune kan støtte biografvirksomhed i lokalområdet. Det fremgår endvidere, at kommunen kan støtte biografer i form af tilskud til anlægsprojekter - f.eks. til renovering eller nybyggeri, som driftstilskud eller som lån eller garanti for lån, samt at det må antages at ligge inden for bestemmelsens rammer, at en kommune stiller lokale og udstyr til rådighed for filmforevisninger enten gratis eller til en reduceret pris.

Det fremgår af Kulturministeriets supplerende udtalelse af 4. februar 2005, at en kommune godt kan støtte flere biografer, men at filmlovens intention ikke er, at kommunalt støttede biografer etableres og drives i konkurrence med kommercielle biografer. Det fremgår endvidere, at det er en kommunal opgave at vurdere, hvordan konkurrenceforholdene påvirkes ved tildeling af støtte og derefter at træffe beslutning på grundlag af den vurdering.

5. Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enig med Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt i, at Slagelse Kommune med hjemmel i filmlovens § 18 lovligt kunne overdrage den omhandlede ejendom til Dansk Biograf Udvikling/Ejendomsselskabet Obel af 2000 K/S, idet den vederlagsfri overdragelse af ejendommen fandt sted med henblik på etablering af en biograf.

Ministeriet har herved lagt vægt på, at Slagelse Kommunes beslutning om overdragelsen blev truffet på baggrund af et ønske om at have en moderne biograf i kommune, ligesom kommunen vurderede det eksisterende biografmarked som utilfredsstillende. Beslutningen er således truffet som led i kommunens kulturpolitik og dermed efter Indenrigs- og Sundhedsministeriet omfattet af filmlovens § 18.

Det har i den forbindelse efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse ikke betydning, om der i Slagelse Kommune allerede var en biograf, og at en ny biograf – alt andet lige – vil blive drevet i konkurrence med denne. Ministeriet har herved lagt vægt på det af Kulturministeriet oplyste om muligheden for efter bestemmelsen i filmlovens § 18 at yde støtte til bestemte virksomheder som led i en kommunal kulturpolitik.

Betingelsen for at undlade offentligt udbud ved salg af den omhandlede ejendom var således opfyldt, jf. § 2, stk. 2, nr. 5, i udbudsbekendtgørelsen.

For så vidt angår Deres bemærkning om, at der kan være tale om overtrædelse af EU-retlige regler, bemærkes det, at der ikke findes EU-retlige regler om udbud ved offentlige myndigheders salg af fast ejendom. I øvrigt kan det oplyses, at konkurrenceretlige regler, herunder EU-retlige regler, henhører under Konkurrencestyrelsen, Nyropsgade 30, 1780 København V, tlf. 72 26 80 00.

Kopi af dette brev er sendt til Tilsynsrådet for Vestsjællands Amt, Slagelse Kommune, Kulturministeriet og Konkurrencestyrelsen.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet beklager den sene besvarelse af Deres henvendelse.

Med venlig hilsen

[Redacted signature]

2. Statsamtmanden for Vestsjællands Amt

3. Slagelse Kommune

4. Kulturministeriet

5. Konkurrencestyrelsen, att. [Redacted]

2. Not.:

Hvilket herved meddeles. Der henvises til Tilsynsrådet for Vestsjællands Amts j.nr. 2002-613/181.

3. Not.:

Hvilket herved meddeles. Der henvises til j.nr. 01.02.15P15.

4. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering. Der henvises til j.nr. 2002.520-5.

5. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering, jf. telefonisk aftale.